

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1924 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets memorial, med föranledande av kamrarnas återremiss av utskottets betänkande nr 1 i anledning av väckt motion om tillägg till fjärde stycket av 5 § i förordningen med tulltaxa för inkommande varor.

I betänkande nr 1 i anledning av väckt motion om tillägg till fjärde stycket av 5 § i förordningen med tulltaxa för inkommande varor hemställde bevillningsutskottet, att riksdagen måtte besluta, att fjärde stycket i nämnda paragraf måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Tullfrihet, varom i denna paragraf sägs, gäller icke för varor, som i handelsavsikt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlämnas såsom ersättning för verkställt arbete, ej heller för varor, som av handlande eller för handlandes räkning införas, såvitt de äro av de slag, med vilka han idkar handel; dock äger för särskilda fall generaltullstyrelsen härifrån medgiva undantag.»

Enligt utskottet tillhandakomna utdrag av protokoll från kamrarnas sammanträden den 2 innevarande februari hava vid behandlingen av nämnda betänkande första kammaren visat betänkandet åter till utskottet och andra kammaren återförvisat betänkandet till utskottet för ny behandling.

Utskottet.
Kamrarna.

Av kamrarnas numera i tryck tillgängliga protokoll för nämnda sammanträden framgår, att den huvudsakliga anledningen till återremissen varit den, att utskottet ansetts böra framlägga förslag till direktiv, som generaltullstyrelsen hade att följa vid medgivande av undantag från förbudet mot tullfri införsel i handelsavsikt. Vid överläggningen i första kammaren har därjämte anförts, att utskottet hade bort infordra generaltullstyrelsens yttrande i ärendet, och ifrågasatts, huruvida ej befogenheten att medgiva undantag från berörda förbud lämpligen kunde givas åt Kungl. Maj:t eller den Kungl. Maj:t därtill förordnade.

I motiveringen till ovan återgivna, i betänkandet nr 1 gjorda hemställan åberopade utskottet Kungl. Maj:ts till 1922 års riksdag avgivna proposition nr 114, i vilken föreslagits åtskilliga gränshandeln med Norge berö-

Utskottets
yttrande.

rande ändringar i förordningen med tulltaxa för inkommande varor, bland annat enahanda tillägg till fjärde stycket av 5 § som utskottet i betänkandet förordade.

Nämnda proposition grundade sig på en omfattande utredning, och i utarbetandet av det med propositionen framlagda författningsförslaget hade generaltullstyrelsen deltagit. Propositionen innehöll icke förslag om några direktiv för generaltullstyrelsen till efterrättelse vid utömandet av den föreslagna befogenheten. Icke heller förutsattes, att sådana direktiv skulle komma att meddelas av Kungl. Maj:t.

Utöver nu gjorda erinringar har bevillningsutskottet i anledning av återremissen att anföra följande.

Enligt utskottets mening är det icke lämpligt att från början binda generaltullstyrelsen vid några direktiv för den ifrågavarande befogenhetens handhavande. Förhållandena vid den långa gränssträcka, som är i fråga, äro nämligen så olika, att i förväg fastställda bestämmelser måste befaras bliva till hinder för utbildandet av en praxis, som smidigt anpassar sig efter Ortsbefolkningens växlande behov samt olika möjligheter till kontroll.

Allraminst har utskottet kunnat tillstyrka, att dylika direktiv fastställas av riksdagen, varigenom varje ändring i bestämmelserna skulle göras beroende av ny riksdags beslut. Därest efter vunnen erfarenhet det visar sig, att generaltullstyrelsens ifrågavarande verksamhet kan och bör regleras genom särskilda föreskrifter, torde dylika böra meddelas av Kungl. Maj:t, som har möjlighet att, allteftersom nya rön därtill giva anledning, snabbt göra ändringar eller tillägg. Då det emellertid, enligt utskottets mening, är omöjligt att i förväg bedöma, huruvida det överhuvud kan befinnas lämpligt att direktiv fastställas, har utskottet ansett sig icke böra i ifrågavarande författningsrum föreslå någon ändring, genom vilken Kungl. Maj:ts medverkan för direktivs fastställande påkallas.

Att belasta Kungl. Maj:t med uppgiften att meddela undantag från regeln om förbud mot införsel i handelsavsikt har utskottet icke kunnat finna välbetänkt. En dylik anordning skulle ju komma i strid med den väl befogade strävan, som gör sig gällande inom statsförvaltningen, att från Kungl. Maj:t till de centrala verken överflytta handläggningen av sådana ärenden, som icke med nödvändighet kräva den högsta administrativa myndighetens medverkan.

Med vad sålunda anförts torde utskottet hava angivit tillräckliga skäl till att utskottet icke vare sig kunnat förorda, att riksdagen meddelar direktiv för generaltullstyrelsen i ifrågavarande hänseende, eller eljest ansett sig böra, i anledning av vad inom kamrarna vid frågans behandling förekommit, göra någon ändring i det av utskottet med betänkandet nr 1 framlagda förslaget.

Vid det förhållande att utskottet sålunda måste vidhålla sin ståndpunkt i denna fråga, torde det vara uppenbart, att utskottet alltjämt saknat anledning att begära yttrande i ämnet av generaltullstyrelsen,

vilken som nämnts på sin tid deltagit i utarbetandet av det förslag, utskottet förordat.

Under åberopande av vad ovan anförts får bevillningsutskottet meddela, att utskottet icke har någon annan hemställan att göra än att riksdagen måtte bifalla vad utskottet i sitt nämnda betänkande nr 1 hemställt och sålunda besluta,

att fjärde stycket i paragraf 5 av förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Tullfrihet, varom i denna paragraf sägs, gäller icke för varor, som i handelsavsikt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlämnas såsom ersättning för verkställt arbete, ej heller för varor, som av handlande eller för handlandes räkning införas, såvitt de äro av de slag, med vilka han idkar handel; dock äger för särskilda fall generaltullstyrelsen härifrån medgiva undantag.»

Stockholm den 21 februari 1924.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Antonsson, Rosén, Örne, Rune, Ericson i Obergå, Bårg. Boman, Johansson i Kullersta, Olsson i Ramsta, Sköld, Lithander, Olsson i Golvvasta *, Lövgren, Heyman, Alexis Björkman *, Svensson i Grindstorp, Björklund, Olsson i Gävle * och Brännström.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservationer:

av herr *Lithander*, som ansett, att befogenheten att medgiva undantag från förbudet mot tullfri införsel i handelsavsikt borde tillerkännas Kungl. Maj:t; samt

av herr *Heyman*.